

1a.

Det har stått i tidningarne om vi i vår
seie stad ville minna leidrag over gamla minnen
och teindragser sene vi kunnat konserva ihop, först
vill jag berätta vad mina föräldrar fortäljde
fran deras ungdom, när de talte om kriget att
gick nära till att nu ett hec skepp lades
förest en treeligen stor steen under var stolpe,
mellan tre alvar mellan varje var efter
hela huset (eller lejren som de sade kallades)
rester på mitten av varje stolpe var ett så
kallad sic bän, och ett godträd i botten av
överst var lejden, var på tagstolen rester så
mellan piedbord och bottenträd sattes stavar
av fur eller pilsträd med ovanpå en halv
alvs mellan dem, på sammansätt förfors
mellan lejden och piedbord, varit gack kallades

för en skyddsfel, och det hände nästan opta
isgåvverket sene hemsö levi blei gavela
att ee akyddet falt, och då var det att klica
i på räkt. Men till plåvegillet, all begges
mugdom skö väf tösor sone påga ålofttrav
och åbopåga skö väf sone tjänstefolk voro au-
necodade i förråg och kl. 1, d på morgonen
begyntes arbetet, och strax efter midjan
var väggarna sone murades eller, som dett
hette kluiter på och mellan stavarna
till fagra a fära tunna tjocklek, massau sbo
bestod av lera upp blandat med haleen eller
tung var färdig bländad innan arbetet
börjades, i regel var det tösoreras föra att
eföra merar arbetet medan pågåva fulladt
eller bar massau från der dee phulle användas
minst kraftproo fiego de visa vid sådant

26.

tillfället, och och annan jänta krygg tag
i båren och många gång stekade hon pojken
påne hon bar ihop med hon då blev det grön
och kenna för jänten, det åtts och drogs nattur-
ligvis många gånger under arbetets gång,
när så arbetet var färdigt och folket hade
vistat sig nära tio år, så vid kl. 5, 6 på
kvällen körja det egentliga gillet med spel
och dans till längst efter midnatt, då var
påg förlöpte sin tös hår, så här har Far o mot
berättat för oss många gånger, och vi nästan
avvändes där för sute vi kände komma
med på något pådant, detta här tillskog sig
på 1840 talet, för Far var född 1820 och
med 1836. Han var med på många klies-
gile. Så talte de om brudstöt och brudgille,
och när de var i mosser och skog trode

Nusshult

336.

heer di var need att slå katten fer tennan.
År det niojot av detta sone nio tycker han
passa för koder tidning, så han jog nog
återkomma need aedra atyckes

Tyggelagi den 14/12 1924.
Haus Fr Bauer

LUNDS UNIV.
FOLKMINNES-
ARKIV

2.c.

Bondekolas

Om det intresserar hur jag berätta här det
 gick till på så kallade Bondekalas på 1870 talet
 då jag börja minnas här det gick till. På alla
 begravningar, så väl hemma hos mina föräldrar
 kom hos deras släktningar vid större så väl som
 mindre begravningar, fåll kommerser och förr
 i daglig återgång stod en traktör vid ett litet
 bord, med en brämhuvudflaska och några
 glas och ett sockerkärl, traktören var den
 förra manen hälsade på, så bjöd han välkomna
 var så god en upp, gäste tack, gäste skål,
 traktören tack, traktören välkommen, jästen
 tack, del var negetack för en upp och en
 sockerbit, där efter gick munnen och halsen
 förl värdfolket och på alla företagna
 gäster, sedan patruller de till bords efter hand

LUNDS UNIV.
 FOLKMINNES-
 ARKIV

3a

Forskningsarkivet

336.

LUNDS UNIV.
FOLKMINNES-
ARKIV

36.

Som de kommo vid ett stort bord dekpat
med röd och bröd, ost och mästaran alltid
ett företräde sattes upp på bänken bryggd
öf vilket serverades i drickshållar, fanns en
(pöltav/silverbägare) krua den alltid fram, så
äts det och skylldes ned med brännvin, fyra
och fem röpar, kruinfolken svalka inte eftersom
vid ett annat merndigt bord var kaffe dekpat
och så var det att dricka göta, så bjöds
de in i ett annat rum och där fanns läng-
pipor till räckligt så alla fikas var sitt
(sigarror krou aldrig i fråga) så pratades
det en del om varje hänta, de hade lika
möjlighet att prata då som nu, men hörde
aldrig någon prata om politiken eller

Lund

336

LUNDS UNIV.
FOLKMINNES-
ARKIV

Ha

klova jeka teg, sådor sista rade nog siste
på den tiden, så kom horten fram och
alltid spelades kragte pass om några skilling
vis siste alltid sätta man vita präggar på bordet,
samtidigt rökeres det tobakk och drakts
tobby alltid av kom. Alt man kan en seng
som kallas tobbesättare, korejak fanns
siste. År 1860 på kvällen var det kvällsmat,
puor, bröf, ost samt en köttkärt, påt ofta
var det braa bönor med stekt, fläsk, eller
köttbullar samt en stekrätt många gång
risgröt med saft eller mjölk, många särpar
ett vatten, till sist ett glas vin och en kaka
och efter ett par timmar reste gästerna
hem belätna frí dagar, detta nu med
bjudningar i allmålhet. Vid större

tebokslämmingar säsou Döollop eller Bergav-
neig samlades gästeraa i huvudet der de
välkomnades på samma sätt som även
är intalat vid begravningars samlades nu
i sorghuset och där alla gästeraa varo
samlade lyfts ett glas vin och körscht, så
bars kistan ut och sattes på likvagnen som
höll utanför trappan varpåfter hela lik-
platsen satte sig i körelse mot kyrkan
etter huvudaten satt gästerna till bord
på platsen sätta som med mera need den
spikluden att mannaa placerades vid
nya sidan om bordet och kvinnorna
vid den andra, bordet deckades med tång
kakor apelsinaka och rödkaka samt tre
a feta smörlar, lig var förrig habe s.k.
förming med sig som utgjordes av

LUNDS UNIV.
FOLKMINNES-
ARKIV

Hb

postskrift

336

men slag på ungefär tre skålspoon socker
kaka eller speskaka, saut två feta höns, varv
meorre skulle skära upp kaka vid bordet så att
de kunde se varann rätte om den eller den,
vidare sattes på bordet olika flaskor portvin
eller madeira, alltid sekerry och flaskar till två
personer, och glas till varje person. Maten var
alltid preparats kött, och soppa med klippat
svinben resurin, saut stek och kaka efter
alla kakorna på bordet bjöds om kring och
man skulle gis ta försig av alla, det blev
ungefälet kaka varför den växte gommashem
nåv mältdelen efter ett par timmar var det
spicy kartong och salavärs som lämpade
sig för tillfället, varpå brödköttsu rinför
sig och bjöd alla gästererna saut och synner-
ligen välkomna i morron kl. två på kvällsdag

Skriv endast på denna sida!

LUNDS UNIV.
FOLKMINNES-
ARKIV

5a.

forskrift

på vistdag prat och fram ett par timmars
tid tills hafte serverades då alla kreste hem.

Andra dagar på den uträtta tiden samlades
men åter och hälsades välkomna av traktörer
leksom vid sva:kalasen med sopp och en lit-
söcker, efter hand som de kommo kalasen
med sopp och en litsocker efter hand som de
kommo, nu så alla kommeft sattes de till
bords såsom föregående dag, brodet var dukat
på paumea sätt med vix och kakor, köttfärten
var eamma som föregående, men soppa
i stallet för köttfårpa, denna dag höll man
i regel på tills midnatt, då det åter blöjs
och måltid kvänsnat eller donadre som det
som det heter på den tiden, så bröts det
upp, då var oew en var belägen med sin
dag.

LUNDS UNIV.
FOLKMINNES-
ARKIV

JL

6a.

Nu var trotsa dagar bejöts vägra av de närmaste
grannarna och alla sipporna på vioodag
men då alla var mer och mindre utpräglade
slektades i regel ledigt, detta var gravst.

Brottet var det särna vad mat är drygt
beträffar, och vid bröllop ramlades man
i gästgården vilket alltid var i brudens hem,
eftersom hennes far som förtalats
satte sig läget i kökse mot kyrkan, med
förridderna två st. vilka skulle ha till för-
vändning så var det två ridare som var sida
om brudparet, innan förridarna kommit
gården skulle de ha en sep medan de satt
i västreggen, från kyrkan till hemmet
så fort teg förridarna skulle rida
så fort att de han före hem till bröllops-

handskrift

336.

LUNDS UNIV.
FOLKMINNES-
ARKIV

66

gårdar på tidigt att de kunde ta upp på
höstruggen och på värda och seöla bredd.
Följet och vi värda på ryggt och komma
fört huse, det sköts mycket från gårdar
och huse ett med väggen, till och från
kyrkan, kanske mest fört att skrämma
hästarera, osdare då hästarera samlats på
ryggt och med dagens avslutats mer och
vär, och hästarera bjudets välkomna på
middy dagar efter löjade dansen och
de lekarna många tiderar fört att fort
sätta dagar efter, musiken var fiol
och någon gång trumman med horn
musik.

7a

Om suda gång har jag varit med på ett
räntut besök i det här 1867 eller 68 då
jag ett barn på 10 år men jag kommer så
väl ihåg det som det särskilt hade hänt.

När det förr till de stora gilleerna var det
flerare, eller Amazonen som red och körde
med ledningskort eller biljetter, ett rätt
austriaundergora om de skulle hitta
med rätta delen för dagen, tog det förr
på starkbarn för varje ställ, tog de så för
skarpt att bryta med, så att de blev persiga
menste de sista hon för fort, jag minns en gång
som hennes kom till vårt hem, med ledning,
hon var så full att man kan se sig av hästar
hunde han knäppat in, men väl kommen
på hästbrygger satt hon städigt ejan och sät-

Nuskeff

336

vade han flera ställen han skulle på och
sedan sade han. Nu strax har jag hört om
en som gick utkruizing och bjöd till fästet, det var
en familj som hade tre söner och en dotter
när så ledet kom på ställunne (han skulle
säga sannligen ifrån) när han kom inom
dörren började han, jag shall hälsa Jani Far
Moor och Mätta Hares ö Beugt i Jeppa att i åv
väl komma till vårt i marta (morgon) efter
ni kl. 4 och dricka kaffe, så fortsatte han
stelle för stelle med samma lexa tills han
gått nerunder. Nu har jag inte rönt att be-
räkna den nätterna, här vi var göra någon
berättelse av det här sannhetsverket, här
och hitta mig paperen igen han visste inte
på bränsle epp det.

Karl Bauer.

LUNDS UNIV.
FOLKMINNES-
ARKIV

76